

**KESKUSKAUPPAKAMARIN
HALLITUSOHJELMATAVOITTEET
2011 - 2015**

**KESKUSKAUPPAKAMARIN
HALLITUSOHJELMATAVOITTEET
2011 - 2015**

Keskuskauppakamari
Aleksanterinkatu 17, PL 1000, 00101 Helsinki
puh. 09 4242 6200, faksi 09 650 303
www.keskuskauppakamari.fi

SISÄLLYS

ESIPUHE	3
TAVOITTEET PÄHKINÄNKUORESSA	4
YKSITYISKOHTAISET TAVOITTEET	5
1. Fiksu verotus.....	5
2. Vetävät väylät.....	8
3. Kuntareformi.....	10
MUITA MERKITTÄVIÄ LAINSÄÄDÄNTÖHANKKEITA	12
Parempi sääntely, enemmän innovaatioita.....	12

■ ESIPUHE

Talouden kasvu on käynnistynyt, mutta tulevaisuus ei tule olemaan Suomelle helppo. Tarvitaan julkisen sektorin tiukkaa menokuria, leikkauksia, pidempiä työuria, työperäistä maahanmuuttoa, yritysten kansainvälistymistä, koulutusjärjestelmän parantamista sekä päättävistä työtä veroasteen alentamiseksi.

Pelkät vaatimukset eivät kuitenkaan vie yhteiskuntaa eteenpäin. Tämän vuoksi Kauppakamariryhmä on sitoutunut omalla toiminnallaan edistämään kolmea suurta tavoitetta seuraavan hallituskauden aikana. Nämä tavoitteet ovat: työurien parantaminen ja pidentäminen, sähköisen taloushallinnon edistäminen ja kuntareformi. Kaikissa näissä asiakokonaisuuksissa kauppakamariryhmä pyrkii aktivoimaan omia jäseniään toimintaan, joka vie koko yhteiskuntaa eteenpäin.

Keskuskauppakamarin hallitusohjelmatavoitteet painottuvat kolmeen teemaan. Ne ovat:

- ▶ Fiksu verotus, joka tukee talouskasvua ja on rakenteeltaan moderni.
- ▶ Vetävät väylät eli toimiva liikenneverkosto ja siihen liittyvä infrastruktuuri.
- ▶ Kuntareformi, joka avaa kuntien palvelutuotannon kilpailulle ja vähentää kuntien määrää.

Lisäksi otamme kantaa muutamiin suuriin lainsäädäntöhankkeisiin.

■ TAVOITTEET PÄHKINÄNKUORESSA

YHTEENVETO HALLITUSOHJELMATAVOITTEISTA 2011 – 2015

1. Fiksu verotus

- ▶ Verouudistuksen tulee tukea kasvua. Veroasteen nousuun ei tule alistua; tilapäinen nousu on hyväksyttävissä.
- ▶ Palkkatulojen verotus ei saa kiristyä, ylimpiä marginaaliveroja tulee leikata.
- ▶ Yhteisöverokanta on alennettava siten, että se on korkeintaan 20 prosenttia.
- ▶ Osinkojen laajaa kahdenkertaista verotusta tulee välttää. Osinkojen ketjuverotuksesta tulee luopua.
- ▶ Pääomatulojen 28 prosentin verokanta on jo riittävän korkea.
- ▶ Verotuksen painopistettä voidaan varovaisesti siirtää työn ja yrittämisen verottamisesta kulutuksen verottamiseen.
- ▶ Yritysten verotettavan tulon laskentaa koskevat säännökset (veropohja) on modernisoitava.

2. Vetävät väylät

- ▶ Liikenneinvestointien toteuttamiseen on saatava pitkäjänteisyyttä. Epävarmuus toteutusaikataulusta aiheuttaa elinkeinoelämän hankkeiden lykkääntymistä ja taloudellisia menetyksiä.
- ▶ On luotava valtakunnallinen runkoverkko, joka kytkeytyy alueellisiin liikennetarpeisiin, tärkeimpiin satamiin ja rajanylityspaikoille.
- ▶ Valtakunnallinen liikennerahasto tarvitaan täydentämään julkista rahoitusta. Liikennerahaston tulee käyttää myös yksityistä rahoitusta.
- ▶ Perusväylänpidon pienet investointiohjelmat tulee ottaa nykyistä paremmin huomioon.
- ▶ Seuraavalla hallituskaudella liikenneinfraan on varattu n. 5,04 mrd. euroa, joka ei ole pitkällä aikavälillä kestävä rahoitustaso, vaan johtaa väylien kunnan rapautumiseen.

3. Kuntareformi

- ▶ Seuraavan hallituksen on tehtävä todellinen kuntareformi. Viiden vuoden irtisanomissuoja, joka lähes automaattisesti annetaan liitoskuntien työntekijöille, on arvioitava uudelleen.
- ▶ Kilpailuneutraliteetti on saatava kuntoon. Yksityiset palvelujen tuottajat pitää asettaa samalle viivalle julkisten kanssa.

- ▶ Yritysten ja kuntatoimijoiden välistä vuorovaikutusta on lisättävä kaikilla tasoilla, myös lainsäädännön valmistelussa.
- ▶ Palvelusetelit on otettava laajempaan käyttöön.
- ▶ Palveluhaastemenettely on otettava käyttöön.
- ▶ Metropolipolitiikka on otettava osaksi kuntareformia. Pääkaupunkiseudun kaupunkiliitoksia on edistettävä.

Edellä mainittujen teemojen lisäksi Keskuskauppakamarilla on hallitusohjelmatavoitteita, jotka koskevat ylisääntelyn ehkäisemistä ja IPR-asioita.

■ YKSITYISKOHTAISET TAVOITTEET

Seuraavalla hallituksella on edessään laaja ja haastava työtaakka. Keskuskauppakamarin hallitusohjelmatavoitteet keskittyvät niihin asioihin, jotka ovat kauppakamarien jäsenyrityksille tärkeitä. Lista ei ole kaikenkattava. Esimerkiksi yliopistojen, ammattikorkeakoulujen ja ammatillisen toisen asteen koulutuksen tulevaisuus on erittäin tärkeä kysymys eri puolella Suomea toimiville yrityksille. Esittelemme seuraavassa kolme teemaa, jotka näkemyksemme mukaan ovat Suomen kilpailukyvyn kannalta oleellisia.

■ ■ 1. FIKSU VEROTUS

Kaikessa talouspolitiikassa on tärkeimmäksi tavoitteeksi asetettava Suomen kilpailukyvyn ja talouskasvun edistäminen. Talouskasvu on välttämätön edellytys myönteiselle työllisyyskehitykselle sekä julkisen talouden tasapainon saavuttamiselle.

Valtion nopean velkaantumisen taustalla ei ole yksin menojen kasvu, vaan taantumisen seurauksena tapahtunut verotulojen voimakas romahdus, joka johtui talouden voimakkaasta supistumisesta. Julkistalouden tasapaino ei palaa kestäväälle uralle myöskään pelkillä menoleikkauksilla, vaikka niitäkin tarvitaan tasapainon saavuttamiseksi. Alijäämän paikkaaminen ja velkaantumisen hillitseminen vaativat käytännössä tulojen lisäämistä. Siksi tarvitaan kasvua tukeva verouudistus.

Kokonaisveroasteen nousu ei ratkaisu

Suomen kokonaisveroaste on EU:n korkeimpia. Veroasteen on otaksuttu nousevan myös muissa EU-maissa. Se, paljonko veroastetta joudutaan eri maissa nostamaan, riippuu olennaisesti siitä, miten nopeasti kukin maa saa taloutensa nousuun ja julkistaloutensa tasapainoon.

- ▶ Veroasteen nousu tulisi menopaineista huolimatta pyrkiä pitämään mahdollisimman pienenä. Nousun ei tulisi olla ainakaan suurempi kuin keskimäärin EU-maissa.

- ▶ Veroasteen nousua tulee hidastaa myös julkisia menoja leikkaamalla sekä nostamalla julkistalouden tuottavuutta. Mahdollinen veroasteen nousu tulee nähdä vain väliaikaisena ratkaisuna.

Ansiotuloverojen kiristyminen estettävä

Ansiotulojen verotus on Suomessa kansainvälisesti tarkastellen kireää siitä huolimatta, että jo neljäs hallitus peräkkäin on keventänyt verotusta tuntuvasti.

- ▶ Tulevan vaalikauden minimitavoitteeksi tulee asettaa se, että palkkatulojen verotukseen tehdään vähintään sellaiset tarkistukset, että verotus ei kiristy inflaation ja ansiotason nousun eikä palkan sivukulujen nousun seurauksena.
- ▶ Verotukseen liittyviä rakenteellisia epäkohtia, lähinnä ylimpiä marginaaliveroja, tulee leikata. Mikäli marginaaliveroprosentteja ei voida nopeasti alentaa, ainakin tulo-rajat tulisi merkittävästi korottaa.

Yritysverotuksen tulee tukea kasvua

Yritysverotuksen kansainvälinen kilpailukyky on turvattava kaikissa olosuhteissa. Erityisesti on tarkkailtava yhteisöverokannan tason mahdollisia muutoksia kilpailijamaissa.

- ▶ Yhteisöverokanta on alennettava siten, että se on korkeintaan 20 prosenttia. Verokannan alentaminen on tärkeämpää kuin verotettavan tulon laskennassa (veropohjassa) myönnettävät huojennukset.
- ▶ Kansainvälisten tilinpäätösperiaatteiden (IFRS) mukaan laaditusta erillistilinpäätöksestä on tehtävä aito vaihtoehto kirjanpitolain mukaan laaditulle tilinpäätökselle. Tämä edellyttää verotuksen ja kirjanpidon keskinäisen sidossuhteen tarkistamista etenkin poistojärjestelmän osalta. Sama tarkistamisvaatimus koskee konserniavustusjärjestelmää.
- ▶ Konserniverotusta tulee kehittää siten, että se tukee suomalaisten yritysten kansainvälistymistä.
- ▶ Osinkojen ketjuverotuksesta tulee luopua.
- ▶ Varainsiirtoverotusta tulee uudistaa siten, ettei verotus ole esteenä konsernirakenteiden liiketaloudellisesti perustelluille uudelleenjärjestelyille.
- ▶ Yhteisöjen vanhentuneesta tulolähdejaosta tulee luopua.
- ▶ Tappiontasausjärjestelmää tulee kehittää siten, että vahvistetut tappiot säilyvät verotuksessa nykyistä joustavammin. Mahdollisuus vähentää tappiot edellisten vuosien voitoista tulee sallia (carry back -järjestelmä).
- ▶ Sekava ja yritysten kansainvälistymistä haittaava väliyhteisölainsäädäntö tulee tarkistaa toimivammaksi.

Kahdenkertaista osinkoverotusta vältettävä

Veroratkaisujen tulee tukea yrittäjyyttä ja riskinottoa sekä tervettä taserakennetta. Osinkoverotuksen mahdollinen uudistaminen ei saa vaarantaa yrittäjyyteen kannustavuutta. Osingon verottamisessa on otettava riittävästi huomioon se, että osinkona jaettava voitto on jo yhtiön tasolla verotettu kertaalleen 26 prosentin verokannalla.

- ▶ Kahdenkertaista verotusta tulee välttää.
- ▶ Verotuksen pitää tukea vahvaa omaa pääomaa taseessa, minkä vuoksi nettovallisuus tulee ottaa huomioon listaamattoman yhtiön jakaman osingon verotuksessa.

Pääoman herkkäliikkeys on otettava huomioon verotuksessa

Herkkäliikkeinen pääoma on altis kansainväliselle verokilpailulle. Suomen pääoma-verotus on säilytettävä tämän vuoksi kansainvälisesti kilpailukykyisenä. Suomen monia muita maita kattavampi pääomatulojen verotus huomioon ottaen nykyinen 28 prosentin verokanta on jo riittävän korkea.

- ▶ Verokantaa (28%) ei pidä korottaa.
- ▶ Pääomatulojen verotusta ei tule muuttaa progressiiviseksi. Ansiotulojen ja pääomatulojen verokantaeroa tulee supistaa ylimpiä marginaaliveroja alentamalla.

Verotuksen painopistettä voidaan varovaisesti siirtää työn ja yrittämisen verottamisesta kulutuksen verottamiseen

Arvonlisävero on tärkein yksityiseen kulutukseen kohdistuva vero ja sen tehtävä on ensisijaisesti puhtaasti fiskaalinen.

- ▶ Eri tavaroihin ja palveluihin kohdistettavien verokantojen eriyttämiseen tulee suhtautua kriittisesti.
- ▶ Arvonlisäverolaki tulee kirjoittaa kokonaan uudestaan, koska nykyinen laki on siihen tehtyjen muutosten vuoksi tullut rakenteeltaan hyvin vaikeaselkoiseksi.

Ympäristöverotus

Ympäristöverotus muodostuu pääosin erilaisista energiaan kohdistuvista veroista. Ympäristöveroilla tulee edistää kestävästä kehitystä, minkä lisäksi niille voidaan antaa myös fiskaalisia tavoitteita. Ympäristöveroilla ei saa vaarantaa Suomessa toimivien yritysten kansainvälistä kilpailukykyä.

- ▶ Windfall-veroa ei tule ottaa käyttöön.

■ ■ 2. VETÄVÄT VÄYLÄT

Yritysten kilpailukyvyyn vahvistaminen ja toimintaedellytysten turvaaminen valtakunnallisesti edellyttää toimivia liikenneyhteyksiä. Toimivat liikenne- ja kuljetusyhteydet ovat elinehto alueiden saavutettavuuden kannalta ja turvaavat parhaiten alueiden elinkelpoisuutta eri puolilla Suomea.

Ulkomaankaupan kuljetusreittien on tarjottava Suomessa hyvät edellytykset vienti- ja tuontikuljetusten kustannustehokkaalle hoitamiselle. Kaupan esteitä tulee väylillä välttää (esim. painorajoitukset ja tie- ja parkkimaksut). Henkilöliikenteen on puolestaan tuettava yritysten kansainvälistymisedellytyksiä ja työvoiman saatavuutta.

Liikenneinvestointien toteuttamiseen on saatava pitkäjänteisyyttä

Epävarmuus liikennehankkeiden toteutusaikataulusta aiheuttaa elinkeinoelämän hankkeiden lykkääntymistä ja taloudellisia menetyksiä.

► On päästävä hallituskausien yli ulottuvaan suunnitteluun ja selkeään päätöksentekoon.

Tavoitteeksi tasokorotus

Seuraavalla hallituskaudella liikenneinfrastruktuuriin on varattu n. 5,04 mrd. euroa, josta perusväylänpitoon 3,56 mrd. ja kehittämiseen 1,48 mrd. euroa. Tämä ei ole pitkällä aikavälillä kestävä rahoitustaso, vaan johtaa väylien kunnan rapautumiseen.

► Liikenneinfrastruktuurin määrärahoihin on saatava tasokorotus heti, kun valtiontalouden tila antaa siihen mahdollisuuden.

► Elinkeinoelämää palvelevat väyläinvestoinnit maksavat itsensä takaisin, eikä niitä pidä käsitellä budjetissa pelkinä kuluina.

► Perusväylänpitoa ja kehittämistä ei tule asettaa vastakkain.

► Perusväyläpidon pienet investointiohjelmat tulee ottaa nykyistä paremmin huomioon.

► Alueellisesti päätettävän liikennemäärärahan osuutta on korotettava, jotta mahdollistetaan pienempien hankkeiden toteuttaminen joustavasti.

Suomen eri osien erityistarpeet tulee ottaa huomioon liikenteen väyläsuunnittelussa

► Etelä-Suomessa on tärkeä turvata riittävä kapasiteetti valtakunnallisille ja kansainvälisille kuljetuksille.

► Länsi-Suomessa on tärkeä varmistaa, että kuljetusketju toimii keskeisten liikenteen solmukohtien välillä.

- ▶ Itä-Suomessa tarvitaan riittäviä yhteyksiä Venäjälle sekä kaivostoiminnan ja metsäteollisuuden tarpeiden huomioimista.
- ▶ Pohjois-Suomessa korostuvat kaivostoiminnan ja muun raskaan teollisuuden tarpeet.
- ▶ Suuria kaupunkiseutuja on nykyistä paremmin linkitettävä yhteisiksi työssäkäyntialueiksi tehokkaan ja nopean joukkoliikenteen avulla.
- ▶ Suomessa on turvattava riittävän laaja lentoasemaverkosto, jota ylläpidetään verkostoperiaatteen mukaisesti.

Uudet rahoitusmallit käyttöön

Valtion budjettirahoitus on seuraavalla hallituskaudella tiukka finanssipolitiikan kiristymisen vuoksi. Tämän vuoksi budjettirahoituksen rinnalle on tuotava uusia rahoitusmalleja.

- ▶ Valtakunnallinen liikennerahasto tarvitaan täydentämään julkista rahoitusta. Liikennerahaston tulee käyttää myös yksityistä rahoitusta. Rahaston peruspääoma voitaisiin kerätä valtiolta, kunnilta ja yksityisiltä institutionaalisilta sijoittajilta.

Tarvitaan toimiva tavaraliikenteen runkoverkko

Korkeatasoinen runkotie- ja raideliikenteen verkko parantaa yritysten kilpailukykyä kuljetusten täsmällisyyttä lisäämällä sekä kuljetuskustannuksia alentamalla. Se yhdistää yritysten toimintojen kannalta tärkeimmät alueet toisiinsa.

- ▶ Teiden ja rautateiden runkoverkoista on päätettävä seuraavalla hallituskaudella.
- ▶ Liikenneviraston tulee vahvistaa runkoverkot, jotta saadaan pitkäjänteisyyttä suunnitteluun.
- ▶ Tuotanto- ja yritysraakenne elää jatkuvassa muutoksessa. Tämän vuoksi tavaravirrat ja väylätarpeet on tarkistettava määräajoin mm. poikittaisliikenteen osalta.

Satamien kehittämistä ja toimintojen keskittämistä tarvitaan

Suomessa sijaitsevien yritysten ulkomaankaupan kuljetukset ovat lähes täysin riippuvaisia satamista. Logistisen kilpailukyvyn ylläpitäminen ja parantaminen edellyttävät kuitenkin tavarakuljetusten keskittämistä.

- ▶ Satamaverkon toimivuutta ja tehokkuutta pitää parantaa.
- ▶ Keskeisistä satamista on oltava toimiva yhteys runkoverkkoon.

Alueelliset liikenneyhteydet kuntoon

Valtakunnallisten runkoverkkojen lisäksi on huomioitava yrityksille tärkeät alueelliset liikenne- ja logistiikkayhteydet. Sellaisia voivat olla esimerkiksi aluekeskuksia yhdistävät tiet ja rautatiet samoin kuin nousevan kaivos- ja mineraalialan tarpeet Itä- ja Pohjois-Suomessa.

- ▶ Runkoverkon ohella tulee päättää siitä, miten runkoverkon ulkopuolella olevat keskukset kytkeytyvät runkoverkkoon.

■ ■ 3. KUNTAREFORMI

Julkisen talouden laskennallisesta kestävyysvajeesta muodostuu noin puolet kunta-sektorilla. Väestön nopea ikääntyminen ja huoltosuhteen heikkeneminen luo ennennäkemätöntä painetta kuntatalouden uudelleenjärjestämiseksi ja valtion sekä kuntien vastuunjaon muuttamiseksi.

Palvelutuotannon tehokkuutta tulee hakea kuntapalveluiden avaamisella kilpailulle, mutta tehokkuutta on saatava lisää myös julkisen sektorin omaan tuotantoon. Erityisesti tämä koskee sosiaali- ja terveyspalveluiden tuottamista.

Reformit on tehtävä seuraavalla hallituskaudella.

Palvelusetelit laajempaan käyttöön

Asiakkaan (kuntalaisen) valinnanvapaus palveluntuottajan ja tuotantotavan valinnassa on voimakas eurooppalainen suuntaus. Esimerkiksi Ruotsissa ja Tanskassa asiakkaan valinnanvapaus on taattu lainsäädännössä. Asiakkaan voimakkaampi rooli tuo palveluun myös lähikontrollia sekä kehittää ja avaa uusia markkinoita. Tavoitteena tulisi olla malli jossa kuntalainen valitsee vapaasti julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin palveluntuottajan välillä. Tähän päästään palveluseteleitä hyödyntämällä.

- ▶ Palvelusetelien käyttöä on lisättävä.

Palveluhaastemenettely käyttöön

Palveluhaastemenettely tarkoittaa sitä, että yksityinen tai kolmannen sektorin palveluntuottaja voi esittää kunnalle vaihtoehtoisen, laadultaan tai kustannuksiltaan edullisemman palvelujen tuotantomallin. Kunnalla on velvollisuus ottaa ehdotus vastaan, arvioida oman tuotannon tehokkuus, laatu ja kustannukset sekä vertailla omaa ja ehdotettua tuotantotapaa. Jos vertailu osoittaa tarjotun tuotantomallin paremmaksi, kunta voi käynnistää prosessin palvelujen kilpailuttamiseksi tai hankittavaksi esim. palvelusetelillä. Yleishallinto ja julkisen vallan käyttö eivät voi olla haasteen kohteena.

- ▶ Palveluhaastemenettelyä on kokeiltava viipymättä. Mikäli kokemukset ovat hyviä, se on otettava käyttöön koko Suomessa.

Kuntien tehtäviä on karsittava – ei lisättävä

Subjektiiiviset oikeudet ja sektoriministeriöiden halu laajentaa julkisten palveluiden määrää ja kattavuutta on johtanut tilanteeseen, jossa kunnat eivät enää selviä niille määrätystä tehtävistä.

- ▶ Kuntien tehtäviä tulee karsia. Esimerkiksi subjektiivinen oikeus kokopäiväiseen päivähoidon on arvioitava uudelleen.

Tavoitteena kuntien määrän vähentäminen

Nykyinen kuntarakenne ei vastaa tulevaisuuden haasteisiin. Paras-hanke on hyvä alku, mutta kuntarakenteen tehostaminen on pahasti kesken. Tulevan hallituksen tulee käyttää sekä keppiä että porkkanoita kuntaliitosten edistämiseksi. Kunnat tulee järjestää työssäkäynti- ja asioimisalueiden pohjalta. Nykyiset kunnat ovat usein liian pieniä yksiköitä, jotta palvelutuotantoon syntyisi kunnan markkinoita.

- ▶ Kuntafuusioita on nopeutettava, tavoitteena tulee olla tehokas ja toimiva kuntarakenne.
- ▶ Vain terve talous antaa edellytykset itsenäiseen kuntaan.
- ▶ Kuntapalveluiden toteuttaminen edellyttää vahvaa kuntataloutta.

Kilpailuneutraliteetti kuntoon

Kilpailuneutraliteetti yksityisen ja julkisen tuotannon välillä on puutteellista. Kuntien liikelaitoksia kilpailee edelleen markkinoilla yritysten kanssa, mikä vääristää kilpailua. Lainsäädäntöä uudistetaan parhaillaan, mutta liikelaitoksia koskeva siirtymäaika on liian pitkä. Myös muussa lainsäädännössä, kuten esimerkiksi arvonlisäverotuksessa, sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädännössä ja jätelainsäädännössä on kilpailuneutraliteetin kannalta vakavia ongelmia, jotka tulee ratkaista.

- ▶ Kuntien liikelaitosten yhtiöittäminen on oikea suunta, jos liikelaitokset myyvät palveluita omistajakuntansa ulkopuolelle. Yhtiöittäminen johtaa läpinäkyvyyteen kustannuksissa ja kilpailutuksissa. Liikelaitoksen yhtiöittäminen ei kuitenkaan yksinään takaa tehokasta tuotantoa, jos markkinoilla ei ole muita toimijoita. Sen takia aidosti toimivien markkinoiden syntymistä on aktiivisesti edistettävä myös valtion toimesta hallitusohjelmassa.

Yritysten ääni kuulumaan lainvalmistelussa

Yritysten ja kuntatoimijoiden välistä vuorovaikutusta olisi lisättävä kaikilla tasoilla, myös lainsäädännön valmistelussa. Lainsäätäjän riittämätön vuorovaikutus yritysten kanssa vaikuttaa siihen, että lainsäädäntö muodostuu liian kuntakeskeiseksi.

- ▶ Yritysten ja niitä edustavien järjestöjen kuulemista on lisättävä lainvalmistelussa.

Lisää hankintaosaamista

Palveluiden ostajien että myyjien hankintaosaamisen kehittäminen on erittäin tärkeää. Kunnat eivät nykyisellään osaa hyödyntää riittävästi hankintaprosessissaan markkinoilla toimivien yritysten tietämystä, eivätkä yritykset hallitse tarpeeksi hyvin kunnan päätöksentekoa. Hankintaosaamisen koulutusta on lisättävä. Kuntien hankintaosaamisen pitää kohdistua tilaajaosaamisen suuntaan.

- ▶ Ammattikorkeakouluihin ja yliopistoihin on tuotava lisää julkisen hankintatoimen opetusta ja tutkimusta.
- ▶ Aikuiskoulutukseen on tuotava hankintaosaamisen ammattitutkinto.

Metropolipolitiikka osaksi kuntareformia

Pääkaupunkiseudulla tulee siirtyä itsenäisten, toistensa kanssa kilpailevien kaupunkien toimintamallista kohti virtaviivaista metropolipolitiikkaa. Hallitusohjelmassa tulee olla oma osio metropolipolitiikasta. Metropolialueen koulutuksen, asuntopolitiikan ja infrastruktuurin kehittäminen palvelee koko maata.

- ▶ Pääkaupunkiseudun kaupungit on liitettävä yhteen päätöksenteon nopeuttamiseksi, maankäytön tehostamiseksi ja infrastruktuurin kehittämiseksi.
- ▶ Metropolialueen kansainvälistä kiinnostavuutta tulee pyrkiä nostamaan koulutuksen, kulttuurin ja urheilun keinoin.
- ▶ Raideliikenteen ja poikittaisen liikenteen kehittäminen ovat alueen toimivuuden kannalta keskeisiä.
- ▶ Nykyistä yhdyskuntarakennetta on tiivistettävä. Uusia rahoitusmalleja on otettava käyttöön asuntotuotannossa.
- ▶ Asuntopolitiikassa tavoitteena tulee olla 13 000 asunnon vuotuinen uustuotanto Helsingin seudulle. Erityisesti on huolehdittava kohtuuhintaisesta vuokra-asuntotuotannosta työvoiman saannin turvaamiseksi.

■ MUITA MERKITTÄVIÄ LAINSÄÄDÄNTÖHANKKEITA

Edellä mainittujen teemojen lisäksi Keskuskauppakamarilla on seuraavia hallitusohjelmatavoitteita, jotka koskevat ylisääntelyn ehkäisemistä ja IPR-asioita.

■ ■ PAREMPI SÄÄNTELY, ENEMMÄN INNOVAATIOITA

Hallitusohjelman keskeisenä tavoitteena on oltava ylisääntelyn ehkäiseminen. Sääntelyn on tuettava yritysten toimintamahdollisuuksia ja kilpailukykyä.

- ▶ Säännöshankkeissa on noudatettava paremman sääntelyn periaatteita, joihin kuuluu yritysvaikutusten arviointi ja yritysten hallinnollisen taakan keventäminen. Myös aiemmin annetuista säännöksistä johtuvaa yritysten hallinnollista taakkaa on kevennettävä. Eri ministeriöiden ja saman ministeriön eri ministerien alle kuuluvia asioita on koordinoitava, jotta eri lakeihin sisältyvät säännökset muodostavat toimivan kokonaisuuden.
- ▶ Merkittävä osa Suomen lainsäädännöstä perustuu EU:sta tulevien säännösten täytäntöönpanoon. EU-sääntelyn ja muiden kansainvälisten velvoitteiden toimeenpanossa on otettava lähtökohdaksi, ettei säännöksiin tule ns. Suomi-lisää eli ettei säännöksiä anneta muita maita tiukempina.
- ▶ Tulevalla hallituskaudella toteutettavan arvopaperimarkkinalain kokonaisuudistuksen tavoitteena on oltava toimivat ja tehokkaat arvopaperimarkkinat.
- ▶ Pörssilistautumisen on oltava houkuttelevaa, jotta Helsingin Pörssin toimintaedellytykset säilyvät. Tämä ei ole itsestään selvää, sillä suomalaisten yhtiöiden osakkeiden kaupasta merkittävä osa on jo siirtynyt ulkomaille.
- ▶ Kuluttajansuojasääntelyssä on pyrittävä korkeatasoiseen, yhtenäiseen euroopalaiseen kuluttajansuojaan. Nykyiset oikeussuojakeinot ovat riittävät, mutta niiden toimivuus on turvattava nopeuttamalla asioiden käsittelyä markkinaoikeudessa.
- ▶ IPR-asioiden merkitys on keskeinen Suomessa toimivien yritysten kilpailukyvyn kannalta. Alan osaamista on lisättävä panostamalla koulutukseen eri tasoilla. Erityisesti tulee edistää pk-yritysten osaamista.
- ▶ IPR-strategian konkreettiseen täytäntöönpanoon on sitouduttava, ja se on tarvittaessa päivitettävä.
- ▶ Työsuhdetekijänoikeussääntelyä on kehitettävä.
- ▶ IPR-tuomioistuin on perustettava.
- ▶ Tekijänoikeusjärjestelmää on kehitettävä paremmin sähköisiä palveluja tukevaksi. On säädettävä erillinen sähköisen viestinnän tekijänoikeuslaki, joka on teknologia-neutraali ja kattaa sisältöjen välittämisen jakeluverkoissa yhtenäisellä lisenssijärjestelmällä.
- ▶ Julkisen sektorin tuottavuutta on parannettava erityisesti sähköisiä palveluja kehittämällä.
- ▶ Verkkolaskua ja laajemmin sähköistä taloushallintoa on edistettävä.
- ▶ Yritysten hallinnollista taakkaa ei saa lisätä entisestään, mihin kuuluu myös se, ettei säädetä erityistä tietoturvalakia.

Keskuskauppamari

Aleksanterinkatu 17, PL 1000

00101 Helsinki

puh. 09 4242 6200

faksi 09 650 303

keskuskauppamari@chamber.fi

